

UUTISKIRJE

Rakkaat Ystävät

Huomenna sytytämme kynttilöitä ikkunoillemme ja juhlistamme muillakin tavoin maamme itsenäisyyspäivää. Samalla lähestymme jo toista adventtisunnuntaita. Tuntuukohan teistä kenestäkään, että aika rientää nopeammin kuin oma mieli pysyy mukana? Itseäni tämä ajan nopea kulku ei millään lakkaa hämmästyttämästä. Voisi ajatella, että se johtuu ikääntymisestä, mutta kun nuoremmatkin puhuvat samasta asiasta. Kummallista. Joka tapauksessa, tässä vaiheessa vuotta mennään ja uusi vuosi jo kolkuttelee ovelle. Mitähän se sitten tuokaan tullessaan... Toivon mukaan parempia aikoja kuin mitä tänä vuonna on eletty niin monien kotimaan kuin maailmanlaajuistenkin haasteiden keskellä. Sitä rukoilkaamme näin vuoden vaihtuessa.

Rauhallista oloa ja pohdiskelua

Kuva: Jaana Hiltunen

Minun Suomessa oloni pidentyikin hieman alkuperäistä suunnitelmaa pitemmäksi ja olen saanut nyt rauhassa viettää myös tätä syksyä Suomen kamaralla. Olen iloinnut raikkaista ilmoista, poiminut (ja popsanut) suurella innolla mehukkaita mustaherukoita pensaista, nauttinut kulttuuriesityksistä, viettänyt aikaa läheisten kanssa, yllättänyt itseni vaellusretkillä Luostolla ja Pyhätunturilla ja kiipeämällä sadat portaat Ukko-Luoston huipulle ja nähnyt elämäni ensimmäiset revontulet! On ollut hyvä saada olla koti-Suomessa ja tuuletella päätänsä kaikessa rauhassa.

Koska työni on muutenkin hyvin etätyöpainotteista ja tapahtuu pitkälti virtuaalisesti, on työn teko onnistunut hyvin

myös täältä Suomesta. Joskus

jopa paremminkin, kun täällä nämä nettiyhteydet ovat paljon nopeammat ja vakaammat kuin monissa Afrikan maissa.

Kävin kuitenkin marraskuun alussa muutaman viikon työmatkalla Botswanassa ja minua ilahdutti suuresti todeta, että pihallani kasvava viinirypäleköynnös oli tuottanut viinirypäleitä! Ei ne ihan niin isoja olleet kuin kaupassa mutta olivatpa omia! Ilokseni huomasin myös istuttamani appelsiinipuun tuottaneen ensimmäiset appelsiiniraakileet. Nähtäväksi jää, tuliko ostettua hapanta vai makeaa appelsiinilajiketta. Siitä sitten ehkä seuraavassa kirjeessä, kun ne ovat ehtineet kypsyä.

UUTISKIRJE

Piispa Letlhage Suomessa

Suomen Lähetykseura ja Suomen evankelis-luterilainen kirkko olivat kutsuneet kumppanikirkkojensa ja -järjestöjensä edustajat Suomeen elokuun puolivälissä. Niinpä myös piispa Mothusi Letlhage Botswanan evankelis-luterilaisesta kirkosta saapui Helsinkiin. Olin ollut hänen kanssaan yhteyksissä alkukesästä ja kysellyt häneltä, mitä hän haluaisi tehdä sellaisena päivänä, jolloin hänellä olisi ohjelmassa hieman väljempää. Ajattelin, että hän ehkä haluaisi pitää vapaata tai käydä ostamassa joitain tuliaisia tai katsella Helsinkiä tai jotain sellaista. Piispan vastaus kysymykseeni oli, että hän haluaisi tavata Botswanassa olleita entisiä lähetettä ja vapaaehtoisia. Ja sepä olikin oikein ihana idea!

Ryhdyin keräämään Whatsapp-ryhmää entisistä Botswanan työntekijöistämme ja vapaaehtoisista ja yksi tiesi yhden numeron, toinen toisen. Emme onnistuneet keräämään ihan kaikkia, valitettavasti niin, mutta melkoisen monta nimeä ja numeroa listalle kuitenkin kertyi. Lopulta meitä olikin koolla kunnioitettavat 27 henkeä 40 vuoden ajanjaksolta! Siinä oli mukana melkoinen kokemus Botswanasta eri vuosikymmeniltä ja kehityksen eri vaiheilta. Noiden vuosien aikana oli itse piispakin kasvanut nuoresta miehestä kirkon johtajaksi ja voin vain kuvitella, mitä kaikkea hänen mielessään liikkui, kun hän katseli tuttuja kasvoja vuosikymmenten matkalta.

Piispa kertoi omassa puheenvuorossaan (kuva ylhäällä) halunneensa tavata kaikkia entisiä työtovereitaan, koska halusi esittää lämpimät kiitokset jokaiselle siitä panoksesta, mitä itse kukin oli antanut Botswanan luterilaisen kirkon ja koko yhteiskunnan kehityksen hyväksi. Oli se aika ollut lyhyt tai pitkä, jokaisella on ollut panos annettavanaan ja siitä piispa halusi välittää kirkon kiitokset. Uskon, että tämä tapaaminen ja piispan viesti lämmitti itse kunkin sydäntä ja mieli palasi hetkeksi kauas etelään,

Botswanan maisemiin ja ihmisten pariin.

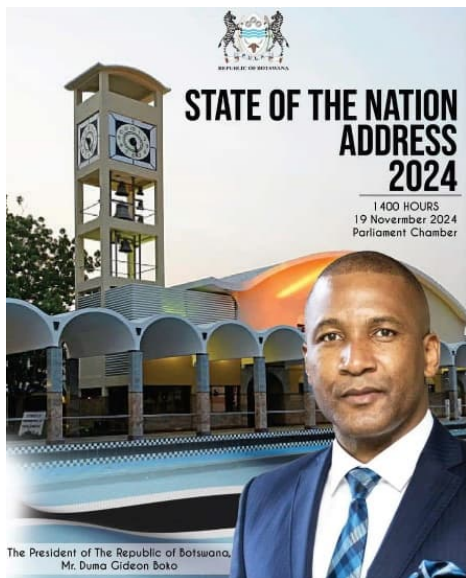

Vasemmalla: Eero Manninen esittäytymässä. Yllä: piispa keskustelemassa Iina Matikaisen kanssa. Kuvat osanottajien kameroista Whatsapp-ryhmästä poimittuina.

UUTISKIRJE

Uusia tuulia

Botswanassa oli lokakuun lopussa vaalit, joissa valittiin niin kunnallistason kuin valtionkin tason edustajat hallintoelimiin. Botswanaa itsenäistymisestä (1966) saakka hallinnut Botswana Democratic Party (BDP) kärsi

tämän vuoden vaaleissa oikein tyrmäävän tappion, kun heidän parlamenttipaikkansa putosivat 38:sta neljään! Suurimman puolueen, ja näin presidentin paikan ja hallituksen muodostajan, aseman vei Umbrella for Democratic Change (UDC), jonka paikkaluku nousi kahdeksasta paikasta 36 paikkaan. Presidentiksi nousi UDC:n puheenjohtaja Duma Boko (vasemmalla) ja varapresidentiksi Ndaba Gaolatlhe (alla). Näillä herroilla ja uudella, entisestä oppositiosta koostuvalla hallituksella on nyt kova työ lunastaa vaalilupaukset ja saada maan asiat kääntymään parempaan suuntaan. Äänestäjät odottavat työpaikkoja, lääkkeitä klinikoille ja parempaa hoitoa sairaaloihin, parempaa opetusta kouluihin, turvallisuutta, yhteistyöhenkeä jne. Valtion heikon taloudellisen tilanteen vuoksi yksi ensimmäisiä päätöksiä, joita nämä valtionjohtajat tekivät, oli alentaa omia palkkioitaan. Muistanpa erään toisenkin valtionjohtajan,

joka teki saman päätöksen. Muistatteko te?

Kyselin botswanalaisilta siitä, miten he onnistuivat tekemään tällaisen täyskäännöksen kaikkien näiden vuosien jälkeen, ja vielä ihan kaikessa hiljaisuudessa, ilman mitään mellakointia ennen vaaleja, niiden aikana tai niiden jälkeen. ”Tällaisia me olemme”, he sanoivat. ”Emme huutele mutta, kun olemme jotain päättäneet, teemme sen.”

Monet kommentoivat, että nämä olivat nuorten vaalit. Nuoret olivat lähteneet vaaliurnille suurin joukoin, koska he olivat kyllästyneet siihen, että työpaikkaa ei löydä koulutettukaan nuori, puhumattakaan sitten kouluttamattomasta. Samoin ihmiset olivat väsyneet siihen, että klinikoilta ei ole saanut lääkkeitä sairauksiinsa ja että sairaaloiden leikkausjonot vain kasvavat lääkäreiden, lääkkeiden ja leikkauksiin tarvittavien välineiden puutteen vuoksi. Ihmiset halusivat muutosta. ”Annamme tälle uudelle hallinnolle jonkin tietyn ajan lunastaa lupauksiaan ja, jos sitä ei tapahdu, äänestämme taas muutoksen”, sanoivat nämä nuoret ihmiset jonottaessamme ajokortin uusimiseen. He olivat nyt huomanneet, että äänestämällä pystyy tekemään muutoksen ja että tarvittaessa he pystyisivät tekemään sen uudelleenkin. Tätä prosessia on mielenkiintoista seurata jatkossakin.

UUTISKIRJE

*"Nyt sytytämme kynttilän,
se liekkiin leimahtaa,
me odotamme Jeesusta,
Hän meidät vapahtaa!"*

Rauhallista, levon ja lämmön täyttämää
adventin aikaa teille kaikille!

Sydämellinen kiitos tämän vuoden matkasta kanssanne!

Jatketaan yhdessä myös tulevana vuonna!

Marja

Marja Alastalo

Olen peruskoulutukseltani luokanopettaja mutta toiminut pitkään itäisen ja eteläisen Afrikan alueella ensin kummilapsi- ja nuorisotyössä Botswanassa ja sittemmin hallinnollisissa tehtävissä. Nyt toimin alueellisena ohjelmapäällikkönä Afrikan alueella.

Rukousaiheet

- Suotuisia ilmoja ja hyviä sateita kuivuudesta kärsivälle alueelle
- Viisautta kaikille erilaisissa johtotehtävissä oleville kirkkoissa ja yhteiskunnassa ml. Botswanan uusi johto

Voit tukea työtäni myös taloudellisesti lahjoittamalla haluamasi summa MobilePaylla numeroon **58735** tai tilisiirrolla **FI38 8000 1400 1611 30**.
Muista kirjoittaa viestikenttään minun nimeni, myös MobilePayssa.

Tilaa nyt joulun kauneimmat lahjat!

Lähetysseuran Basaarista löydät joulukortit, Usko, toivo, rakkaus -heijastimet, aineettomat lahjat ja paljon muuta! **Tilaa soittamalla numeroon 040 760 7592 tai lue lisää:**

basaari.mission.fi

